

NOTAT

Dato: 12. oktober 2006
Kontor: Visum, Udsendelse og
Humanitære Sager
J.nr.: 2002/4131-11

NOTAT

om visumpraksis gældende fra den 1. november 2006

1. Indledning	2
2. Retsgrundlag	3
3. Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne	4
4. Schengenvisum	5
4.1. Definition på et Schengenvisum	5
4.2. Schengenlandene	6
4.3. Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes.....	6
4.4. Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed).....	7
4.5. Et visums gyldighed	8
4.6. Krav om personligt fremmøde i visse visumsager.....	9
5. Landeopdeling i grupper – Generelle betragtninger	9
5.1. Asyllandegruppen.....	11
5.1.1. Placering af lande i asyllandegruppen.....	11
5.1.2. Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen	11
5.1.3. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum.....	11
5.1.4. Ekstraordinære omstændigheder	11
5.1.5. Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum.....	11
5.1.6. Formodningsvurdering	12
5.1.7. Særligt om irakiske statsborgere	13
5.1.8. Særligt om somaliske statsborgere	13
5.2. Immigrationslandegruppen.....	14
5.2.1. Placering af lande i immigrationslandegruppen.....	14
5.2.2. Muligheden for at betinge visumudstedelse af en økonomisk sikkerhedsstillelse i immigrationslandegruppen.....	14
5.2.3. Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning.....	15

5.2.4. Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning	17
5.3. Turistlandegruppen	17
5.3.1. Placering af lande i turistlandegruppen	17
5.3.2. Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen	17
5.3.3. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum.....	18
5.3.4. Formodningsvurdering	18
6. Praksis for meddelelse af Schengenvisa til særlige formål	18
6.1. Meddelelse af Schengenvisa med henblik på forretningsbesøg.....	18
6.2. Meddelelse af Schengenvisa med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.....	19
6.3. Meddelelse af Schengenvisa med henblik på deltagelse i en retssag.....	20
7. Danmarks internationale forpligtelser – EMRK artikel 8	21
8. Økonomisk sikkerhedsstillelse	21
8.1. Generelt.....	21
8.2. Inddragelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	22
8.3. Frigivelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	22
9. Afslag på visa – særlige tilfælde	23
9.1. Tidligere adfærd – misbrug.....	24
9.2. Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager.....	24
9.3. Karensperiode – tre eller fem år	24
9.3.1. Hvornår tildeles der ikke karensperioder?	25
10. Praksis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud	26
10.1. Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig	26
10.2. Øvrige tilfælde	26
11. Forlængelse af Schengenvisa og forlængelse af ophold i Danmark	27
11.1. Forlængelse af Schengenvisa.....	27
11.2. Forlængelse af ophold i Danmark	27
12. Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til EU-statsborgere	28
Bilag 1: Skematisk oversigt over visumpraksis	29
Bilag 2: Informationer på en visumsticker	30

1. Indledning

Dette notat indeholder en redegørelse for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations (Integrationsministeriet) og Udlændingesservices visumpraksis efter den 1. november 2006. Notatet træder i stedet for ministeriets visumpraksisnotat af 14. september 2005 og finder anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om visum den 1. november 2006 eller senere.

Ansøgninger om visum indgivet før den 1. november 2006 behandles efter praksis som beskrevet i ministeriets visumpraksisnotat af 14. september 2005.

Den nuværende visumpraksis følger bl.a. af vedtagelsen af den visumpolitik, der er udmøntet i ændringen af udlændingeloven – L 223 fremsat den 31. marts 2004 – der blev vedtaget den 2. juni 2004, og som trådte i kraft den 1. oktober 2004 ved lov nr. 429 af 9. juni 2004.

Den visumpolitik, der blev vedtaget i 2004, indebærer bl.a., at flere udlændinge kan få visum til Danmark. Dette modsvares af en mere konsekvent praksis over for udlændinge, der benytter visumsystemet til andet end det tiltænkte formål – nemlig et kortvarigt besøg i Danmark. Der blev ved lovændringen i 2004 indført en karenperiode ved misbrug af visum, der betyder, at en udlænding, der har misbrugt et meddelt visum, som udgangspunkt ikke kan få visum igen efter sædvanlig praksis i enten tre år eller fem år. Der blev endvidere indført en mulighed for i visse tilfælde at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse, således at en herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 52.020 kr. (2006-niveau), og beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

De bærende hensyn bag den gældende visumpolitik er dels visse sikkerheds- og udenrigspolitiske hensyn, dels et ønske om at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark på et visum til at omgå lovgivningens regler om opholdstilladelse. Det skal således sikres, at flest mulige udlændinge får mulighed for at få visum til Danmark, uden at det samtidig betyder øget omgåelse af bl.a. reglerne om familiesammenføring og asyl. Den gældende visumpraksis er karakteriseret ved, at det i vidt omfang er placeringen af et land i tre landegrupper, der er afgørende for, om der kan gives visum til statsborgere fra dette land. Endvidere er det et væsentligt element i politikken såvel som i praksis, at ansvaret for, at et udstedt visum anvendes i overensstemmelse med betingelserne herfor, er placeret hos visumansøgeren og den person, som inviterer ansøgeren hertil.

En skematisk oversigt over visumpraksis pr. 1. november 2006 fremgår af bilag 1.

2. Retsgrundlag

Danmarks visumforhold til tredjelande følger af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen).

Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område.

I De Fælles Konsulære Instruksener til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning, herunder at EU-landene i forbindelse med visumsagsbehandlingen skal vurdere immigrationsrisikoen i forhold til alle Schengenlande. Der er imidlertid ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes praksis med hensyn til meddelelse af visum til visumpligtige udlændinge, og der kan derfor være forskelle mellem medlemslandenes nationale visumpraksis. Schengenlandene er opmærksomme på ulemperne ved en uensartet visumpraksis, og der tilstræbes derfor et tæt lokalt konsulært samarbejde mellem Schengenlandenes repræsentationer i de forskellige tredjelande.

Ifølge udlændingelovens § 3 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 1. september 2006, skal udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, jf. § 39, stk. 2, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Udlændingelovens § 39, stk. 2, giver ministeren for flygtninge, indvandrere og integration hjemmel til at fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlændings pas eller rejselegitimation skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet. Udlændingeloven indeholder derimod ingen regler om, hvornår udlændingemyndighederne skal give visum til en visumpligtig ansøger.

Endvidere indeholder bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebe- kendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 943 af 5. oktober 2005, nærmere regler om visum, herunder bl.a. de grundlæggende betingelser for udstedelse af visum samt muligheden for meddelelse af et nationalt begrænset visum.

Visumpraksis skal ses i sammenhæng med udlændingelovens regler om muligheden for at opnå opholdstilladelse i Danmark, idet visumreglerne administreres på en måde, der er egnet til at hindre omgåelse af reglerne om opholdstilladelse. Visumreglerne skal således administreres på en sådan måde, at der ikke meddeles visum til en ansøger, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende ønsker at benytte et udstedt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

3. Kompetencefordelingen mellem udlændingemyndighederne

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation i udlandet, dvs. en ambassade eller et generalkonsulat. De danske repræsentationer i udlandet er efter udlændingeloven bemyndiget til at udstede visum, jf. udlændingelovens § 47, stk. 2, og udgangspunktet er, at repræsentationerne kan udstede visum, uden at sagen har været forelagt Udlændingeservice (bona fide), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Efter modtagelsen behandler repræsentationen således ansøgningen, herunder gennemgår den dokumentation, der er vedlagt ansøgningen, og tager herefter stilling til, om ansøgningen kan imødekommes.

Repræsentationernes kompetence er begrænset til enten at afvise at modtage visumansøgninger eller imødekomme ansøgninger, men repræsentationerne har ikke beføjelse til at meddele afslag. Hvis repræsentationen ikke finder at kunne give visum, videresendes sagen til Udlændingesservice, der herefter træffer afgørelse i sagen.

Hvis Udlændingesservice meddeler afslag på visumansøgningen, kan afgørelsen påklages til Integrationsministeriet efter den almindelige klageadgang i udlændingelovens § 46, stk. 1. I forbindelse med klagesagsbehandlingen sender Udlændingesservice sagens akter til ministeriet, hvilket indebærer en videregivelse af de på sagen foreliggende oplysninger til ministeriet.

De danske repræsentationers kompetence på visumområdet, herunder repræsentationernes kompetence til i visse sager at udstede visum bona fide, er ikke beskrevet yderligere i dette notat. Det kan dog bemærkes, at repræsentationernes kompetence til at meddele visum er blevet præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Det er således kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en vurdering af immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan udstedes visum, at repræsentationerne skal forelægge visumansøgningen for Udlændingesservice. Repræsentationernes kompetence til at afvise en visumansøgning, hvis grundlæggende betingelser for visummet ikke er opfyldt, blev ligeledes præciseret og udvidet ved ændringen af udlændingeloven i 2004. Repræsentationerne har således kompetence til at afvise en visumansøgning i følgende tilfælde:

- Hvis visumansøgeren bor eller opholder sig ulovligt i det land, hvor ansøgningen indgives.
- Hvis visumansøgningen ikke er udfyldt korrekt og fyldestgørende – herunder indeholder oplysninger om slægtskab, hvis formålet er familibesøg – og underskrevet.
- Hvis oplysningerne i visumansøgningen og passet er uoverensstemmende.
- Hvis dokumenterne fremlagt i forbindelse med ansøgningen ikke er fuldstændige og ægte.
- Hvis fotoet, der er vedlagt ansøgningen, ikke opfylder visse nærmere betingelser.

Desuden kan repræsentationerne afvise en visumansøgning, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingesservice og Integrationsministeriet i forbindelse med en sag om forfald til betaling af et beløb, som den herboende reference har stillet som økonomisk garanti, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingesservice sender sagens akter til Integrationsministeriet ved en klage over en afgørelse i en sådan sag.

4. Schengenvisum

4.1. Definition på et Schengenvisum

Et Schengenvisum er en tilladelse til at henvende sig på den danske grænse eller grænsen til et andet Schengenland og anmode om ophold i en kortere periode, f.eks. til at besøge familie eller venner, til turistbesøg, til forretningsbesøg, til at deltage i en konference eller bare til gennemrejse (transit). Besiddelse af et Schengenvisum giver ikke i sig selv indehaveren

ret til at indrejse i Schengenområdet. Det kræves, at de øvrige betingelser for indrejse eller transit er opfyldt, jf. afsnit 4.3, dog med undtagelse af kravet om rejsesygeforsikring. Et Schengenvisum gives for maksimalt 90 dages ophold i Danmark og de øvrige Schengenlande pr. halvår. Et visum giver ikke ret til at arbejde i Danmark, medmindre visumindehaveren er fritaget for arbejdstilladelse, jf. udlændingebekendtgørelsens § 33. En visummærkat sættes ind i passet for at markere tilladelsen.

Et Schengenvisum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, og gælder for indrejse og ophold i alle Schengenlande, medmindre andet er angivet, jf. udlændingelovens § 4.

Et Schengenvisum kan gives til én eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, men dog således, at varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Schengenlandene ikke må overstige tre måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. udlændingelovens § 4. En udlænding, der f.eks. er meddelt Schengenvisum for 30 dage og er indrejst i Danmark eller i et andet Schengenland for første gang den 1. november 2006 og udrejser igen den 30. november 2006, og som efter udrejsen straks søger Schengenvisum på ny, kan alene meddeles Schengenvisum for maksimalt 60 dage inden den 1. maj 2007, hvor den første halvårige periode udløber.

4.2. Schengenlandene

Danmark indtrådte den 25. marts 2001 i den praktiske del af Schengensamarbejdet, som indebærer, at paskontrollen er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Følgende 15 europæiske lande er pt. med i Schengensamarbejdet: Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland og Østrig.

De EU-lande, der indtrådte i EU den 1. maj 2004, deltager endnu kun i visumsamarbejdet i relation til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer (visumforordningen) og Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 med senere ændringer (forordningen om den ensartet udformede visumsticker). De nye EU-lande indtræder først i det praktiske og fulde Schengen-samarbejde, når landene har færdiggjort deres forberedelser hertil, og Rådet har truffet afgørelse om deres deltagelse.

4.3. Grundlæggende betingelser for at et Schengenvisum kan udstedes

For at et Schengenvisum kan udstedes, skal følgende grundlæggende betingelser være opfyldt:

- a) Udlændingen skal ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter ministeren for flygtninge, indvandrere og integrationsbestemmelse kan godkendes som rejseligitimation, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

- b) Udlændingen skal have de nødvendige midler til sit underhold under det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2.
- c) Udlændingen skal – medmindre særlige grunde taler derimod – være i besiddelse af en rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejsesygeforsikringen skal dække alle Schengenlandene, og minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 3. Der er ikke krav om, at rejsesygeforsikringen skal være tegnet på ansøgningstidspunktet, ligesom ansøgeren heller ikke bør købe billet til Danmark, før ansøgeren har fået besked fra repræsentationen om, at der kan udstedes visum.
- d) Udlændingen må ikke være indberettet til Schengen-informationssystemet (SIS) som uønsket, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 4.
- e) Udlændingen må ikke udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5.
- f) Udlændingen må ikke være optaget på den danske indrejseforbudsliste som værende udvist med indrejseforbud i Danmark.
- g) Udlændingens nationalitetspas eller anden form for rejselegitimation skal være gyldigt i tre måneder ud over visumperioden. Hvis udlændingen ikke har nationalitetspas, skal tilbagerejsetilladelsen til det land, der har udstedt udlændingens rejselegitimation, være gyldig i seks måneder ud over visumperioden, jf. udlændingebekendtgørelsens § 19, stk. 1.

En udlænding, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i udlændingelovens § 28, stk. 1 og 2, kan afvises ved grænsen, jf. nærmere herom i notat af 7. september 2006 om politiets indrejsekontrol samt afvisning ved indrejsen af udlændinge, der har fået visum (afvisningsnotatet).

4.4. Nationalt begrænset visum (visum med begrænset territorial gyldighed)

Hvis en udlænding ikke opfylder de ovennævnte grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum, kan de danske myndigheder udstede et visum alene gyldigt for ophold i Danmark eller i en gruppe af Schengenlande, jf. udlændingelovens § 4 a. Dette kaldes for et nationalt begrænset visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed (Visa with Limited Territorial Validity, VLTV). Et sådant visum må alene udstedes undtagelsesvist og i begrænset omfang.

En person, der er indberettet i SIS, f.eks. fordi Danmark eller et andet Schengenland har udvist den pågældende med indrejseforbud, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Det bemærkes, at de udlændinge, der udvises af Danmark med indrejseforbud ved dom eller ved en administrativ afgørelse, men hvor betingelserne for en indberetning til SIS i medfør af

udlændingelovens § 58 g ikke er opfyldt, optages på en national dansk liste over uønskede personer med indrejseforbud (national indrejseforbudsliste). Denne liste er en del af Det Centrale Kriminalregister og føres af Rigspolitechefen. En person, der fremgår af den nationale indrejseforbudsliste, vil efter en konkret vurdering, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, tillige kunne meddeles visum begrænset til indrejse og ophold i Danmark, jf. i øvrigt afsnit 10 nedenfor.

Efter udlændingelovens § 4 a kan der endvidere – uanset bestemmelserne i §§ 3-4 – i særlige tilfælde udstedes visum, som begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark. Et sådant visum kan f.eks. udstedes i den situation, hvor en udlænding allerede har opholdt sig her i landet i 90 dage inden for det seneste halvår, men hvor den pågældende på grund af en nær slægtningss dødsfald eller livstruende sygdom på ny har behov for at indrejse i Danmark.

4.5. Et visums gyldighed

Et Schengenvisum kan – som nævnt under afsnit 4.1. – maksimalt give visumindehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande i 90 dage, enten som et uafbrudt ophold eller som flere forskellige ophold inden for det tidsrum, som visummet er gyldigt for, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til.

Det påhviler enhver visumindehaver at være opmærksom på, hvor lang en periode visummet giver ret til at opholde sig her i landet. Antallet af dage, en person kan opholde sig i Schengenlandene, regnes fra og med indrejsedatoen i Schengenlandene og til og med datoen for udrejsen af Schengenlandene. Hvis en udlænding således indrejser i Schengenområdet via Sverige den 1. november 2006 på et visum gyldigt for 30 dages ophold, har den pågældende ret til at opholde sig i Danmark eller i de øvrige Schengenlande frem til og med den 30. november 2006, og den pågældende skal således udrejse af Danmark senest den 30. november 2006.

En visumindehaver må aldrig opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken "Opholdets varighed... antal dage" på visummærkatet, uanset hvilken gyldighedsperiode der er anført, ligesom en visumindehaver aldrig må opholde sig i Danmark senere end den dato, hvor gyldighedsperioden for visummet udløber.

Det er visumindehaverens eget ansvar at være i besiddelse af en returbillet og at udrejse rettidigt af Schengenområdet inden visummets udløb. Hvis visumindehaveren i forbindelse med visumudstedelsen har fremvist en returbillet på repræsentationen, hvor ind- og udrejsedatoerne ikke svarer til visummets gyldighed, og hvor repræsentationen ikke har gjort indsigelse mod den fremviste returbillet, vil overskridelsen af visummet som udgangspunkt kunne lægges visumindehaveren til last med henvisning til, at en returbillet vil kunne ombookes med den virkning, at visumindehaveren kan udrejse af Schengenområdet på et andet tidspunkt, end den fremviste returbillet på ambassaden antydede.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage, som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage

giver visumindehaveren mulighed for – om nødvendigt – at udsætte sin forventede afrejse-dato fra hjemlandet med et par dage, uden at det samtidig betyder, at opholdet i Danmark eller i de øvrige Schengenlande bliver kortere end det, som der er ansøgt om og bevilget. En visumindehaver må dog aldrig – som ovenfor anført – opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i rubrikken ”Opholdets varighed... antal dage” på visummærkatet.

For en nærmere beskrivelse af visumstickeren henvises til bilag 2.

4.6. Krav om personligt fremmøde i visse visumsager

For at hindre misbrug af visum kan Udlændingesservice i visse visumsager – f.eks. i sager vedrørende forretningsvisum, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold – stille krav om, at den herboende reference skal møde personligt op i Udlændingesservice, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Hvis referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingesservice eller politiet udebliver uden anmeldt lovligt forfald, herunder eksempelvis i tilfælde af sygdom, der gør referencen ude af stand til at give møde, afvises visumansøgningen.

5. Landeopdeling i grupper – Generelle betragtninger

De lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Danmark, er inddelt i tre landegrupper – en asyllandegruppe, en immigrationslandegruppe og en turistlandegruppe.

Landegruppeinddelingen finder alene anvendelse i forbindelse med visumansøgninger, hvor formålet med opholdet i Danmark er turisme eller privatbesøg.

Landegruppeinddelingen er foretaget på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Således er placeringen af landene i de enkelte landegrupper baseret på antallet af registrerede asylansøgere og antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, herunder antallet af personer, der har søgt om asyl eller familiesammenføring, efter at være indrejst i kraft af et visum. Endvidere lægges der ved placeringen også vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i en særlig hasteprocedure (åbenbart grundløs-proceduren). Desuden tages der ved placeringen af landene også hensyn til immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande, ligesom også hensynet til andre landes mulige reaktioner på indførelse af muligheden for at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse indgår i vurderingen af, om et land skal placeres i immigrationslandegruppen.

Det er vigtigt, at der i medlemsstaternes respektive visumpraksis tages hensyn til andre Schengenlandes interesser, da et Schengenvisum giver indehaveren adgang til alle medlemsstaternes område, og der er ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes visumpraksis, jf. afsnit 2. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at fokusere på, om statsborgere fra et bestemt visumpligtigt tredjeland erfaringsmæssigt udgør en immigrationsrisiko i forhold til

Danmark alene. Det er også nødvendigt at tage hensyn til, om andre Schengenlande oplever problemer med misbrug af visa fra statsborgere fra visumpligtige tredjelande.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der vil således efter en konkret og individuel bedømmelse kunne meddeles Schengenvisum til en ansøger, som efter den beskrevne landegruppepraksis normalt ikke ville kunne få Schengenvisum. Forhold, der kan begrunde en sådan fravigelse, kan f.eks. være et tidligere problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Omvendt vil en udlænding, der har misbrugt et Schengenvisum, normalt ikke kunne få Schengenvisum igen efter den for vedkommende landegruppe sædvanlige praksis i en periode på enten tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark, jf. nedenfor i afsnit 9.3.

I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning kan udlændingemyndighederne om nødvendigt indhente oplysninger om ansøgerens og/eller referencens eventuelle opholds- og asylsag samt fra Udlændingeregistret (UR), Det Fælles Visumsystem (WIVR) og Det Centrale Personregister (CPR).

En ansøgning om Schengenvisum indgivet på en dansk repræsentation i udlandet bedømmes som udgangspunkt efter den praksis, som gælder for det land, hvori ansøgeren er statsborger. Hvis en visumansøger i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et tredjeland, som er placeret i en anden landegruppe end det land, hvori ansøgeren er statsborger, vil dette forhold dog indgå i bedømmelsen af visumansøgningen.

I de tilfælde, hvor der som udgangspunkt alene meddeles Schengenvisum, hvis ansøgeren har en herboende reference, er det en forudsætning for meddelelse af visum, at referencen er fastboende i Danmark, dvs. som minimum har en folkeregisteradresse her i landet. Hvis der er tale om en udenlandsk reference, er det som udgangspunkt endvidere en forudsætning, at denne har en gyldig opholdstilladelse i Danmark. Hvis referencen har en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på varigt ophold, og hvor der er ansøgt om forlængelse af denne opholdstilladelse, meddeles der som udgangspunkt visum. Hvis referencen derimod har en tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. på baggrund af studier eller arbejde, og denne tilladelse er søgt forlænget, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum, førend opholdstilladelsen er blevet forlænget.

I tilfælde, hvor ægtefæller ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen til Danmark, vil ægtefællernes ansøgninger som udgangspunkt skulle behandles individuelt.

Endelig bemærkes, at der i tilfælde, hvor mindreårige børn ansøger om Schengenvisum med henblik på at rejse sammen med deres forældre til Danmark, som udgangspunkt alene sker en bedømmelse af, om forældrene på baggrund af deres forhold kan meddeles Schengenvisum. Hvis forældrene efter denne bedømmelse kan meddeles Schengenvisum, vil de medfølgende børn således som udgangspunkt også blive meddelt Schengenvisum. En nu voksen udlænding, der tidligere er blevet meddelt visum til Danmark som et medfølgende mindreårigt barn, vil omvendt ikke kunne meddeles visum alene under henvisning til det tidligere visum, idet der skal foretages en selvstændig vurdering af ansøgerens forhold.

Nedenfor er beskrevet den nærmere praksis for de tre landegrupper.

5.1. Asyllandegruppen

5.1.1. Placering af lande i asyllandegruppen

I asyllandegruppen placeres lande, hvorfra der kommer relativt mange asylansøgere, og lande, hvortil der er udsendelsesvanskeligheder. I forbindelse med placeringen af lande i asyllandegruppen tages der således hensyn til antallet af asylansøgere fra landene, til udsendelsesmulighederne og til muligheden for at behandle asylsager vedrørende ansøgere af en bestemt nationalitet i åbenbart grundløs-proceduren.

5.1.2. Lande, der for tiden er placeret i asyllandegruppen

Afghanistan, Algeriet, Irak, Iran, Montenegro, Pakistan, Serbien, Somalia, Sudan og statsløse palæstinensere. Der gør sig dog særlige forhold gældende for irakiske og somaliske statsborgere, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at andre statsløse end statsløse palæstinensere vurderes i forhold til det land, hvori de pågældende har fast ophold.

5.1.3. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For landene placeret i asyllandegruppen gælder der en meget streng visumpraksis, hvorefter der som udgangspunkt kun gives Schengenvisum til ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre. Ved faste samlevende forstås personer, der kan dokumentere, at de har boet sammen i et samlivsforhold af fastere karakter på fælles bopæl i mindst 1½ til 2 år.

Dette udgangspunkt er dog yderligere skærpet, for så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, se nærmere herom nedenfor under afsnit 5.1.7 og 5.1.8.

5.1.4. Ekstraordinære omstændigheder

For ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få visum i asyllandegruppen, gælder det, at der kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller hvis ansøgeren skal deltage i et nært familiemedlems begravelse. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres.

5.1.5. Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum

Der kan gives Schengenvisum til ansøgere, der tidligere er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren senest blev meddelt visum. Det er i den forbindelse en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum, herunder den i visummet fastsatte frist for udrejse og det heri angivne formål med besøget.

5.1.6. Formodningsvurdering

For asylsøgende gruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en begrundet formodning for, at visumansøgeren vil benytte et meddelt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Dette vil være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvor ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum. Har ansøgeren tidligere ansøgt om og er meddelt afslag på opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen.

Det vil endvidere være tilfældet, hvor udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til sit hjemland eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der lægges i den forbindelse vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Der kan herudover meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor en herboende reference har udvist en sådan adfærd, der indikerer, at den aktuelle visumansøger ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor referencen tidligere har haft besøg af samme eller en anden visumansøger, og hvor den pågældende har misbrugt det udstedte visum, jf. nærmere herom afsnit 9.1.

Der meddeles desuden afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor flere af ansøgerens familiemedlemmer tidligere er meddelt visum til Danmark og ikke er udrejst ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, og hvor det således ikke kan udelukkes, at også ansøgeren vil benytte et meddelt Schengenvisum til at tage længevarende ophold her i landet eller i et af de øvrige Schengenlande.

For asylsøgende gruppen gælder det, at visumudstedelse ikke kan betinges af økonomisk sikkerhedsstilling, jf. nærmere om sikkerhedsstilling nedenfor i afsnit 8.

5.1.6.1. Særligt om forældre, der søger om visum

For så vidt angår forældre, der ansøger om Schengenvisum med henblik på at besøge herboende børn, lægges der desuden bl.a. vægt på, om forældrene har andre børn i hjemlandet. Der vil således som udgangspunkt skulle meddeles afslag på Schengenvisum i tilfælde, hvor det på baggrund af en konkret vurdering skønnes, at ansøgeren ikke har en væsentlig tilknytning til hjemlandet. Det vil f.eks. ikke kunne antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis alle ansøgerens børn eller familie i øvrigt opholder sig i Dan-

mark eller i andre lande end hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl. Det vil heller ikke som udgangspunkt kunne antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgeren ikke opholder sig i det land, hvori han/hun har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgeren gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgeren er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

5.1.7. Særligt om irakiske statsborgere

For irakiske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Dette skyldes, at det for tiden ikke er muligt at udsende afviste irakiske statsborgere tvangsmæssigt til Irak.

Der vil dog efter en konkret vurdering kunne meddeles visum til officielle delegationer med henblik på besøg hos danske myndigheder, herunder f.eks. ministerier, eller til irakiske forretningsfolk, hvis der er tale om et besøg af ekstraordinær karakter, og hvis udlændingemyndighederne på baggrund af sagens faktiske omstændigheder skønner, at der ikke er risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der kan således gives visum til irakiske forretningsfolk med henblik på besøg hos større danske firmaer, der medvirker til genopbygningen af infrastrukturen i Irak, og hvor den irakiske statsborger som led i et veletableret samarbejde har søgt om visum til Danmark for at besøge og forhandle med eller modtage særlig undervisning fra danske virksomheder, hvor repræsentanter for de danske virksomheder på grund af den sikkerhedsmæssige situation i Irak ikke kan rejse dertil. Endelig vil der som udgangspunkt kunne gives visum til irakiske statsborgere, der tidligere har opholdt sig på visum i Schengenområdet og er ind- og udrejst i overensstemmelse med visummets gyldighedsperiode.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for irakiske statsborgere.

5.1.8. Særligt om somaliske statsborgere

For somaliske statsborgere gælder det, at der alene kan meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboende familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.

Denne praksis er fastsat på baggrund af, at somaliske nationalitetspas ikke anerkendes som gyldig rejselegitimation, idet disse ikke kan tillægges sædvanlig bevismæssig betydning som følge af forholdene i Somalia. Derved er de grundlæggende betingelser for udstedelse af Schengenvisum ikke opfyldt, jf. afsnit 4.3.a) ovenfor.

Hvis der undtagelsesvis meddeles Schengenvisum til en somalisk statsborger, vil de danske udlændingemyndigheder være behjælpelige med at tilvejebringe den nødvendige rejselegi-

timation. I praksis vil Udlændingesservice således bemyndige en dansk repræsentation i udlandet til at udstede et laissez-passes til den pågældende person. Et laissez-passes gælder alene for rejse til Danmark og er alene gyldigt for én indrejse her i landet.

Er der i et laissez-passes isat en visumsticker, vil politiet ved ankomsten til Danmark påføre visummet et indrejsestempel, og udlændingen vil dernæst skulle rette henvendelse til enten det stedlige politi eller Udlændingesservice og aflevere det udstedte laissez-passes.

Er der ikke isat en visumsticker, vil politiet i forbindelse med indreisen i Danmark inddrage det originale laissez-passes og udlevere en farvekopi til udlændingen med henblik på at sikre, at rejsedokumentet ikke misbruges, herunder benyttes af samme person til flere indrejser eller af andre personer til uberettiget at indrejse i Danmark.

Praksis vedrørende meddelelse af visum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer eller sportsstævner gælder som udgangspunkt ikke for somaliske statsborgere.

5.2. Immigrationslandegruppen

5.2.1. Placering af lande i immigrationslandegruppen

I immigrationslandegruppen placeres lande, hvis statsborgere efter myndighedernes erfaring i nogen udstrækning søger videregående ophold i Danmark.

Immigrationslandegruppen er underinddelt i to grupper. En immigrationslandegruppe med referencebegrænsning og en immigrationslandegruppe uden referencebegrænsning. Hvorvidt et land placeres i den ene eller den anden gruppe afhænger af, hvor mange statsborgere fra det pågældende land der erfaringsmæssigt søger videregående ophold i Danmark. I immigrationslandegruppen med referencebegrænsning kræves det, at ansøgeren har en bestemt tilknytning til den herboende reference. Det er omvendt ikke en betingelse i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning.

5.2.2. Muligheden for at betinge visumudstedelse af en økonomisk sikkerhedsstillelse i immigrationslandegruppen

I forhold til landene placeret i immigrationslandegruppen gælder det, at udstedelse af Schengenvisum i visse tilfælde – dvs. i tilfælde, hvor det ikke er klart, om Udlændingesservice skal meddele visum eller afslag på visum – kan betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk garanti, jf. afsnit 8.

Den økonomiske sikkerhedsstillelse skal ses som et supplement til den generelle vurdering af immigrationsrisikoen. Det vil sige, at Udlændingesservice i alle tilfælde skal vurdere, hvorvidt det – på baggrund af immigrationsrisikoen – findes nødvendigt, at der stilles en økonomisk sikkerhed af den herboende reference. Således kan Udlændingesservice – efter en skønsmæssig vurdering – stille krav om økonomisk sikkerhedsstillelse f.eks. i tilfælde, hvor en visumansøgers tilknytning til hjemlandet er usikker, eksempelvis på grund af ansøgerens manglende beskæftigelse og unge alder, eller eksempelvis i tilfælde hvor en visumansøger

ønsker at besøge en herboende kæreste eller forlovede, og hvor der er en risiko for, at ansøgeren ønsker længerevarende ophold i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Hvis det er utvivlsomt, at visumansøgeren vil udrejse af Danmark ved udløbet af visummet, vil visum kunne udstedes, uden at der stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren tidligere har haft et problemfrit visumophold.

Omvendt kan der også være tilfælde, hvor Udlændingesservice meddeler afslag på en ansøgning om visum, uanset at den herboende reference er villig til at stille en økonomisk sikkerhed. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor visumansøgeren giver udtryk for ikke at ville udrejse igen efter visumets udløb. Udlændingesservice vil også kunne meddele afslag på en ansøgning om visum i tilfælde, hvor den herboende reference ikke vil eller ikke har mulighed for at stille en økonomisk sikkerhed.

Hvis en herboende reference tidligere har haft besøg af en visumansøger, der har udvist en sådan adfærd, som efter udlændingelovens regler kan begrunde, at et beløb, der er stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling, jf. afsnit 8 nedenfor, skal dette indgå ved vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til en ansøger, der aktuelt ønsker at besøge Danmark, og som henviser til den samme reference. Der gives i sådanne tilfælde afslag på visumansøgningen, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at den pågældende – ligesom den tidligere visumansøger – vil udvise en sådan adfærd.

5.2.3. Immigrationslandegruppen med referencebegrænsning

5.2.3.1. Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning

Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Bangladesh, Bosnien-Hercegovina, Burundi, Cameroun, Den Demokratiske Republik Congo, Egypten, Eritrea, Elfenbenskysten, Etiopien, Gambia, Georgien, Ghana, Hviderusland (Belarus), Indien, Jordan, Kenya, Kina, Libanon, Makedonien (FYROM), Marokko, Moldova, Nigeria, Rusland, Rwanda, Sierra Leone, Sri Lanka, Syrien, Togo, Tunesien, Tyrkiet, Uganda, Ukraine, Vietnam og Yemen.

5.2.3.2. Særligt om russiske statsborgere

Den 25. maj 2006 blev der indgået en aftale mellem EU og Rusland om visumlempelser, der forventes at træde i kraft primo 2007. Danmark vil indgå en tilsvarende bilateral aftale med Rusland, der vil blive anvendt fra samme tidspunkt som fællesskabsaftalen. Når aftalen med Rusland træder i kraft, vil Integrationsministeriet justere visumpraksis for russiske statsborgere i overensstemmelse hermed.

5.2.3.3. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at der gives Schengenvisum til ægtefæller, faste samlevende, kærester og forlovede, børn uanset alder, forældre, søskende og disses ægtefæller. Herudover gives der Schengenvisum til mindreårige niecer og nevøer og børnebørn, der ønsker at rejse til Danmark – uden ledsagelse af en af eller begge deres forældre eller anden voksen person – med henblik på ferie-

ophold, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

For at give Schengenvisum til kærester kræves det, at det kan dokumenteres, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er således en forudsætning, at parret kender hinanden personligt og ikke blot gennem telefonisk og/eller skriftlig kontakt. Såfremt parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold, meddeles der afslag på Schengenvisum. Samme praksis gælder i tilfælde, hvor ansøgere ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab.

5.2.3.4. Ekstraordinære omstændigheder

For ansøgere fra lande placeret i immigrationslandegruppen med referencebegrænsning gælder det, at ansøgere, som ikke er omfattet af persongruppen, der normalt kan få Schengenvisum, kan gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende reference eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem. I den forbindelse indgår ansøgerens tilknytning til den herboende reference som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende reference består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. Visumudstedelse i forbindelse med en ekstraordinær omstændighed kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.

5.2.3.5. Formodningsvurdering

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum. Der vil således – i modsætning til asyllandegruppen, hvor det også vurderes, om visumansøgerens tilknytning til sit hjemland er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark – i denne gruppe kræves en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, for at der meddeles afslag på Schengenvisum.

5.2.3.6. Ansøgere, der tidligere er meddelt Schengenvisum

Der kan endvidere gives Schengenvisum til en ansøger, der tidligere er meddelt visum til Danmark eller visum til et andet Schengenland, forudsat at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke væsentligt har ændret sig, siden ansøgeren senest blev meddelt visum. Det er en betingelse, at ansøgeren har benyttet og overholdt betingelserne for det tidligere udstedte visum.

5.2.4. Immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning

5.2.4.1. Lande, der for tiden er placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning

Benin, Burma (Myanmar), Congo (Brazzaville), Filippinerne, Libyen, Mongoliet, Niger, Peru, Tanzania og Thailand.

5.2.4.2. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For lande placeret i immigrationslandegruppen uden referencebegrænsning gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til ansøgere fra disse lande, uanset hvem de ønsker at besøge, herunder også for at besøge venner og bekendte.

5.2.4.3. Formodningsvurdering

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum. Der vil således – i modsætning til asyllandegruppen, hvor det også vurderes, om visumansøgerens tilknytning til sit hjemland er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed kan findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet i Danmark – i denne gruppe kræves en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, for at der meddeles afslag på Schengenvisum.

5.3. Turistlandegruppen

5.3.1. Placering af lande i turistlandegruppen

I turistlandegruppen placeres de øvrige lande, som Danmark har visumpligt overfor. Disse landes statsborgere udgør erfaringsmæssigt en meget ringe eller ingen immigrationsrisiko.

5.3.2. Lande, der for tiden er placeret i turistlandegruppen

Angola, Antigua, Bahamas, Bahrain, Barbados, Belize, Bhutan, Botswana, Burkina Faso, Cambodja, Colombia, Comorerne, Cuba, Den Centralafrikanske Republik, Den Dominikanske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Djibouti, Dominica, Ecuador, Fiji, Forenede Arabiske Emirater, Gabon, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Indonesien, Jamaica, Kapverdiske Øer, Kasakhstan, Kirgisistan, Kiribati, Kuwait, Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverne, Mali, Marshall-øerne, Mauretanien, Mauritius, Mikronesien, Mozambique, Namibia, Nauru, Nepal, Oman, Palau, Papua New Guinea, Qatar, Salomonøerne, Samoa, Sao Tomé & Príncipe, Saudi Arabien, Senegal, Seychellerne, St. Kitts-Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Tadsjikistan, Taiwan, Tchad, Trinidad/Tobago, Tonga, Turkmenistan, Tuvalu, Usbekistan, Vanuatu, Zambia, Zimbabwe, Ækvatorial Guinea, Østtimor.

5.3.3. Gruppen af personer, der som udgangspunkt kan få visum

For lande placeret i turistlandegruppen gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til rene turistbesøg – også selv om visumansøgeren ikke har en herboende reference.

5.3.4. Formodningsvurdering

For turistlandegruppen gælder det – som for immigrationslandegruppen – at udlændingemyndighederne skal meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Visumudstedelse for statsborgere fra lande placeret i turistlandegruppen kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. afsnit 8.

6. Praksis for meddelelse af Schengenvisum til særlige formål

6.1. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum, hvis der søges om visum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter m.v. hos en forretningsforbindelse i Danmark, at ansøgeren er erhvervsdrivende, og at opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland. Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsreferencen.

Det er en betingelse for meddelelse af Schengenvisum til forretningsbesøg, at der allerede før ansøgerens indrejse består en aftale eller er etableret kontakt med forretningsforbindelsen i Danmark.

De danske repræsentationer i udlandet vil, hvis de kan skaffe sig kendskab til det, kunne bidrage med væsentlige oplysninger til vurderingen af, om der er tale om et forretningsforhold, eller om der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, bl.a. i forbindelse med vurderingen af, om opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i hjemlandet.

Der meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark. Det kan i den forbindelse bl.a. tillægges betydning, hvis den herboende forretningsfor-

bindelse tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

For at imødegå misbrug af forretningsvisum kan Udlændingesservice stille krav om, at den i ansøgningen angivne reference møder personligt op i Udlændingesservice, hvis referencen bor i Storkøbenhavn, og ellers hos det lokale politi, jf. afsnit 4.6 ovenfor.

Sager, hvor der er i tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold, forelægges for Udlændingesservice af de danske repræsentationer med henblik på, at Udlændingesservice træffer afgørelse i sagen. Som led i sagsbehandlingen sendes et referenceskema til den i visumansøgningen angivne herværende forretningsforbindelse, og der anmodes om besvarelse af visse nærmere angivne spørgsmål med henblik på at få fastlagt parternes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret samt formålet med besøget.

Forretningsvisum kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

For så vidt angår statsborgere fra Irak og Somalia, henvises til de særlige afsnit om praksis for meddelelse af forretningsvisum til statsborgere fra disse lande under afsnit 5.1.7 og 5.1.8 vedrørende asyllandegruppen.

6.2. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i kulturelt eller videnskabeligt arrangement mv.

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der som udgangspunkt kan gives Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Der foretages en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet, ligesom der kun kan gives Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes. En ansøger vil således f.eks. skulle kunne dokumentere at have det fornødne kendskab til en given sportsgren, og at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark, f.eks. i form af dokumentation for medlemskab af professionel sportsklub eller lignende.

Der meddeles afslag på visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i sportsstævner, kongresser og højskoleophold, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

I relation til ansøgere, der ønsker højskoleophold i Danmark, kan udlændingemyndighederne ved vurderingen af, om der er en formodning for, at det reelle formål med ansøgningen ikke er et højskoleophold, f.eks. lægge vægt på ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og

sproglige forudsætninger, samt på om ansøgeren er fagligt eller sprogligt over- eller under kvalificeret til at følge kurser på en højskole, kursets beskaffenhed, herunder på om kurset er almindeligt tilgængeligt i ansøgerens hjemland, og/eller om kurset er af mere almen karakter. Der kan tillige lægges vægt på ansøgerens tilknytning til hjemlandet.

For så vidt angår ansøgere, der ønsker at deltage i sportsstævner, vil udlændingemyndighederne – udover at kræve dokumentation for at ansøgeren har det fornødne kendskab til en given sportsgren, og for at ansøgeren har udøvet denne forud for ønsket om indrejse i Danmark – tillige kunne stille krav om, at ansøgeren er i stand til at dokumentere at udøve sin sportsgren på et vist professionelt niveau.

Det kan i alle tilfælde bl.a. tillægges betydning, om den herboende reference, herunder sportsstævnearrangører, højskoler, kongresser, uddannelsesinstitutioner mv., tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, eller på anden måde ikke overholdt visumbetingelserne.

6.3. Meddelelse af Schengenvisum med henblik på deltagelse i en retssag

Efter retsplejelovens § 303 kan enhver part frivilligt fremstille sig og begære personligt at afgive sin forklaring. Den omstændighed, at en visumansøger i forbindelse med ansøgningens indgivelse oplyser, at han eller hun ønsker at afgive forklaring i en retssag, der føres ved en dansk domstol, kan dog ikke i sig selv begrunde, at der gives visum.

Hvis retten derimod har indkaldt en *part* til et personligt møde, vil dette af udlændingemyndighederne skulle tages som udtryk for, at partens tilstedeværelse under retsmødet er nødvendig, jf. retsplejelovens § 302, stk. 1, om rettens indkaldelse af en part efter modpartens påstand.

Efter praksis gives der derfor som udgangspunkt visum med henblik på at deltage i et retsmøde, hvis der foreligger dokumentation for, at den pågældende er indkaldt til at afgive partsforklaring for retten.

Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis det vurderes, at der består en konkret risiko for, at ansøgeren vil tage ophold af længerevarende karakter i Danmark. Ved vurderingen af, om der skal gives visum med henblik på at afgive partsforklaring, har det således betydning, om visumansøgeren kommer fra et land, hvorfra der generelt kommer mange asylansøgere, eller hvortil der er udsendelsesvanskeligheder, eller om visumansøgeren kommer fra et land, hvis statsborgere i nogen udstrækning søger videregående ophold, eller et land, hvor der kun er en mindre immigrationsrisiko. Landegruppeinddelingen er som nævnt ovenfor i afsnit 5 af vejledende karakter, og den pågældende visumansøgers konkrete og personlige forhold indgår derfor også i vurderingen. Det tillægges endvidere betydning, hvis ansøgeren f.eks. giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum.

Vidnepligten efter retsplejelovens § 168 gælder alene for personer, der bor i Danmark. Personer, der opholder sig i udlandet, kan som udgangspunkt ikke pålægges at afgive forklaring ved en dansk domstol.

Det er efter praksis en generel betingelse for meddelelse af visum med henblik på at *vidne* for en dansk domstol, at der foreligger dokumentation for et nærmere konkret retsmøde, herunder en indkaldelse af ansøgeren med henblik på at afgive vidneforklaring fra den domstol, hvor retsmødet skal foregå.

Det vil herudover bero på en konkret vurdering, om en udlænding, der er indkaldt som vidne, som opholder sig i udlandet, og som dermed ikke har vidnepligt, vil kunne meddeles visum med henblik på at afgive vidneforklaring under en retssag. Spørgsmålet om meddelelse af visum i sådanne sager vil bl.a. bero på sagens karakter samt en vurdering af den risiko, der måtte være for, at udlændingen misbruger visummet til at søge at tage længerevarende ophold i Danmark eller i et af de øvrige Schengenlande, samt erfaringerne for, hvor ressourcekrævende og vanskelig en eventuel tvangsmæssig udsendelse af ansøgeren til dennes hjemland vil kunne være.

7. Danmarks internationale forpligtelser – EMRK artikel 8

Der skal altid gives visum til en ansøger – også selv om den pågældende tidligere f.eks. har søgt asyl i Danmark – hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet. Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 ikke giver en generel ret til at indrejse i et bestemt land, men at bestemmelsen dog indebærer, at der efter en konkret vurdering i særlige tilfælde – hvor der består et af artikel 8 beskyttet familieliv – ikke kan nægtes visum.

8. Økonomisk sikkerhedsstillelse

8.1. Generelt

I forhold til visumansøgere fra lande tilhørende immigrationslandegruppen kan udstedelse af Schengenvisum i visse tilfælde betinges af, at den herboende reference stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 52.020 kr. (2006-niveau), således at beløbet forfalder – helt eller delvist – til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

Den økonomiske sikkerhed skal stilles i form af en anfordringsgaranti stillet af et pengeinstitut.

Der stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for hver enkelt visumansøger. Dog stilles der ikke krav om sikkerhedsstillelse for mindreårige børn, der ledsager en voksen visumansøger. Derimod stilles der krav om økonomisk sikkerhedsstillelse for en mindreårig visumansøger, der rejser alene uden ledsagelse af sine forældre eller en anden voksen person.

Visumudstedelse kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når ansøgeren er statsborger i et land, der er placeret i asyllandegruppen, herunder Irak og Somalia, eller i turistlandegruppen.

Visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisum med henblik på privatbesøg. Visumudstedelse kan således ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om Schengenvisum med henblik på forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer, sportsarrangementer, kongresser, tjenesterejser mv.

Ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre kan som udgangspunkt få Schengenvisum, og visumudstedelse til denne persongruppe kan derfor ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Endvidere kan udstedelse af Schengenvisum ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis der foreligger ganske særlige grunde, f.eks. livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

Det er visumansøgerens civilstatus på tidspunktet for visumansøgningens indgivelse, der er afgørende for, om visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse. Det forhold, at ansøgeren i forbindelse med visumansøgningen oplyser, at den pågældende agter at indgå ægteskab med den herboende reference, indebærer ikke, at der ikke stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse.

8.2. Inddragelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Hele beløbet på 52.020 kr. forfalder til betaling, hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland i mere end en måned ud over visummets gyldighedsperiode, mens kun halvdelen af beløbet – 26.010 kr. – forfalder til betaling, og Udlændingetjenesten frigiver de resterende 26.010 kr., hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over visummets gyldighedsperiode.

Beløbet på 52.020 kr. eller 26.010 kr. forfalder ligeledes til betaling, hvis en udlænding har fået forlænget sit ophold her i landet efter udlændingelovens § 4 b og har ulovligt ophold ud over dette tidsrum.

Hele beløbet på 52.020 kr. forfalder endvidere til betaling, hvis udlændingen efter indrejsen udvises, indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet – dog ikke hvis udlændingen har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 1 – eller indgiver ansøgning om asyl i et andet Schengenland. Beløbet forfalder dog ikke til betaling, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

8.3. Frigivelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Hvis udlændingen godtgør, at overskridelsen af det i visummet angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, f.eks. at udrejse ikke er sket

som følge af trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom, vil garantien ikke forfalde til hel eller delvis betaling. Det er dog en betingelse i den forbindelse, at udlændingen udrejser af Danmark, så snart det igen er muligt. Særlige omstændigheder vil f.eks. kunne godtgøres ved attestation fra flyselskabet eller en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at udlændingen ikke har været i stand til at udrejse inden for den gyldige visumperiode.

Det påhviler visumindehaveren eller den herboende reference at dokumentere tidspunktet for visumindehaverens tilbagevenden til hjemlandet – som udgangspunkt over for en dansk repræsentation i visumindehaverens hjemland. Repræsentationen giver herefter meddelelse til Udlændingesservice. I tilfælde, hvor det vil være umuligt for en visumansøger at dokumentere tidspunktet for den pågældendes tilbagevenden via en dansk repræsentation i hjemlandet, skal den pågældendes tilbagevenden dokumenteres direkte over for Udlændingesservice.

En person, der ved personligt fremmøde på en dansk repræsentation fremviser pas, billet mv., hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil altid blive anset for at have dokumenteret sin tilbagevenden. Personligt fremmøde er dog ikke en betingelse. Fremsendelse af pas, boardingpas (eller den del heraf, der normalt vil være tilbage efter en foretaget flyrejse), billet mv. eller kopi heraf, hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, vil også opfylde dokumentationskravet.

Ved vurderingen af kravet til dokumentation kan udlændingemyndighederne bl.a. lægge vægt på ansøgerens baggrund, rejsens formål og ansøgerens finansielle situation.

I tilfælde hvor det efterfølgende viser sig, at en udlænding ikke er udrejst af landet i forbindelse med et visumophold, giver udlændingemyndighederne meddelelse om overtrædelsen af visumbestemmelserne til den repræsentation, der oprindeligt udstedte visummet, med henblik på at sikre, at en person, der tidligere har misbrugt et visum, ikke senere meddeles bona fide visum.

Praksis vedrørende dokumentation af rettidig tilbagevenden vil løbende blive justeret, i det omfang ordningen måtte vise sig at være vanskelig at håndtere.

Integrationsministeren har fastsat nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling. Der henvises til bekendtgørelsen vedrørende sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 4, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 926 af 7. september 2004, der trådte i kraft den 1. oktober 2004.

9. Afslag på visum – særlige tilfælde

Den visumpolitik, der trådte i kraft den 1. oktober 2004, indebærer bl.a., at flere udlændinge kan få visum til Danmark i forhold til tidligere. Den mere åbne visumpraksis modsvares af en mere konsekvent visumpraksis over for udlændinge, der misbruger visumsystemet. Dette gælder såvel visumansøgere, der tidligere har misbrugt et meddelt visum, som visumansøgere, der i øvrigt har overtrådt udlændingelovens regler om opholdstilladelse.

9.1. Tidligere adfærd – misbrug

Der skal normalt – ud over de tilfælde hvor en visumansøger har givet udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb – meddeles afslag på en visumansøgning, hvis en visumansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en visumansøger tidligere har benyttet et meddelt visum til at søge asyl eller til at indgive en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at opnå længerevarende processuelt ophold, eller visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et meddelt visum eller en fastsat udrejsefrist. Hvis visumansøgeren tidligere har været i Danmark eller i Schengenområdet – enten lovligt eller ulovligt – kan udlændingemyndighederne lægge oplysninger om ansøgerens adfærd i forbindelse med dette ophold til grund for en ny visumansøgning, således at ansøgerens tidligere opholds-, asyl- og visumsag inddrages i formodningsvurderingen.

Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om asyl eller opholdstilladelse i Danmark, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

9.2. Ansøgere, der har fået afslag på familiesammenføring – pro forma eller tvangsægteskabssager

Har en ansøger fået afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever – uanset om ansøgningen blev indgivet i forbindelse med et visumophold eller via repræsentationen i hjemlandet – under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (pro forma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået, eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske (tvangsægteskab), kan der ikke gives Schengenvisum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra.

Hvis der derimod er givet afslag på ægtefællefamiliesammenføring eller afslag på familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at f.eks. tilknytningskravet, boligkravet eller 24-års kravet ikke er opfyldt, bør der efter en konkret og individuel vurdering af sagens øvrige omstændigheder som udgangspunkt gives Schengenvisum. Det samme gælder, hvis der er givet afslag på familiesammenføring til et ugift mindreårigt barn.

9.3. Karensperiode – tre eller fem år

En udlænding, der tidligere har benyttet et Schengenvisum til at søge om videregående ophold, dvs. har indgivet ansøgning om asyl eller opholdstilladelse, har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et visums gyldighedsperiode, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, kan som udgangspunkt ikke få Schengenvisum igen i en karensperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark.

Perioden, hvor en udlænding som udgangspunkt ikke vil kunne få Schengenvisum, vil være fem år, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i mere end en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en ud-

lænding efter indrejsen i Danmark udvises ved dom eller ved administrativ beslutning, hvor en udlænding efter indrejsen i Danmark indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, eller hvor en udlænding søger om asyl i et andet Schengenland.

En karenperiode for udstedelse af visum er forskellig fra et indrejseforbud og kan således tidsmæssigt række ud over et indrejseforbud.

En udlænding vil som udgangspunkt ikke kunne få Schengenvisum i en periode på tre år, hvis den pågældende efter indrejsen har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.

9.3.1. Hvornår tildeles der ikke karenperioder?

Der tildeles ikke karenperioder ved indgivelse af ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever, familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn, og ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, på grundlag af beskæftigelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft (positivlisten).

Der tildeles endvidere ikke karenperiode, hvis en visumansøger, der har ansøgt om og fået afslag på asyl i forbindelse med et tidligere visumophold, har medvirket til sagens oplysning, og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejste eller medvirkede til udrejsen.

Der tildeles desuden ikke karenperiode, hvis en udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et visums gyldighedsperiode alene som følge af et processuelt ophold, f.eks. i tilfælde hvor en udlænding søger om forlængelse af sit visum under opholdet i Danmark, og hvor Udlændingetjenesten ikke kan nå at færdigbehandle forlængelsesansøgningen inden det oprindelige visums udløb. Det er dog en forudsætning, at udlændingen udrejser i overensstemmelse med den udrejsefrist, der fastsættes i forbindelse med ophøret af det processuelle ophold.

Det gælder dog, at en udlænding, som opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, på ny vil kunne få Schengenvisum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen af det angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, kan efter praksis f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for den gyldige visumperiode, men ikke har haft mulighed herfor som følge af f.eks. strejker, vejrliget eller sygdom.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil som udgangspunkt alene kunne meddeles visum, hvis der foreligger ganske særlige grunde. Ganske særlige grunde kan eksempelvis være livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

En udlænding, der er afskåret fra at få Schengenvisum inden for en karenperiode, vil desuden altid kunne få visum, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskon-

ventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding efter dansk ret er tillagt samvær med et herboende barn.

10. Praxis for ansøgere, der er udvist med indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der har indrejseforbud, have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et sådant visum vil altid være nationalt begrænset. Der sondres i praksis mellem, om ansøgeren er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, for 10 år, 5 år, eller 3 år eller er administrativt udvist med indrejseforbud i 1 år. Udgangspunktet er, at der ikke i tiden efter udrejsen og indtil indrejseforbudets udløb meddeles visum. Visum kan i denne periode alene meddeles, såfremt der foreligger en ganske særlig grund, jf. nedenfor.

I alle tilfælde tages der ved behandlingen af visumansøgningen fra den udviste hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbudet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, forbrydelsens art m.v. Hvis den udviste forinden har overtrådt indrejseforbudet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

10.1. Særligt om ansøgere, der er udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der således ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor retten skønner, at ansøgerens tilstedeværelse er af væsentlig betydning for sagens gennemførelse, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for bestandig, kan der – efter udløbet af de første to år efter udrejsen – alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Forud for meddelelse af visum til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, skal udlændingemyndighederne fra politiet indhente oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. Foreligger der en sådan risiko, bør dette indgå som et særdeles vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det bør tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

10.2. Øvrige tilfælde

Er ansøgeren ved dom udvist med indrejseforbud for 10 år, 5 år eller 3 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Er ansøgeren udvist administrativt med indrejseforbud for 1 år, vil der efter udrejsen ikke blive meddelt visum, medmindre der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

11. Forlængelse af Schengenvisum og forlængelse af ophold i Danmark

11.1. Forlængelse af Schengenvisum

Ifølge udlændingelovens § 4, 3. pkt., må varigheden af et sammenhængende visumophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende visumophold i Danmark og de øvrige Schengenlande ikke overstige 3 måneder (90 dage) pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. afsnit 4.1 ovenfor.

Der kan således maksimalt meddeles Schengenvisum for 90 dages ophold i Schengenlandene pr. halvår.

Er et Schengenvisum meddelt for 90 dage, vil yderligere forlængelse alene kunne ske efter reglerne om forlængelse af ret til ophold i Danmark (nationalt visum), jf. udlændingelovens § 4 b, og straks nedenfor under afsnit 11.2. En forlængelse efter udlændingelovens § 4 b giver ikke mulighed for at rejse til et af de øvrige Schengenlande.

Er der ansøgt om og meddelt Schengenvisum for eksempelvis 30 dage, vil der under opholdet i Danmark kun undtagelsesvis kunne ske forlængelse op til 90 dage, hvis betingelserne i udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er opfyldt.

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, at en udlændings visumophold her i landet kan forlænges op til maksimalt 3 måneder (90 dage), når der foreligger force majeure, eller når humanitære hensyn eller tungtvejende forretningsmæssige eller personlige grunde taler derfor. Forlængelse kan dog, medmindre særlige grunde taler derimod, kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og kun, hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Betingelserne efter udlændingebekendtgørelsens § 18, stk. 1, er for eksempel opfyldt, hvis ansøgerens begrundelse for ansøgningen om forlængelse indtil tre måneder, er, at det flyselskab, den pågældende rejser med, strejker, eller hvis vejrliget umuliggør udrejse, eller ansøgeren eller den person, ansøgeren besøger, er blevet alvorligt syg, eller hvis en vigtig handel ikke har kunnet afvikles inden for den meddelte visumperiode og forventes afsluttet inden for ganske kort tid.

11.2. Forlængelse af ophold i Danmark

Det følger af udlændingelovens § 4 b, at en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af §§ 2-3 a – dvs. en udlænding, der er statsborger i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en udlænding, der er visumpligtig ved indreisen til Danmark eller en udlænding, der er visumfri ved indreisen til Danmark – i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til ophold her i landet.

Forlængelse af opholdet i Danmark efter udlændingelovens § 4 b ud over et meddelt Schengenvisum kan kun ske med op til yderligere 3 måneder (90 dage) – dvs. i alt højst 6 måneders (180 dage) ophold – og kun, når ansøgeren er omfattet af en af følgende grupper:

- ægtefæller eller faste samlevende, som er indrejst i Danmark på et tidspunkt, hvor begge parter har en alder på mindst 23 år og seks måneder, og for at sikre, at de ægtefæller og faste samlevende, som ikke opfylder 24 års kravet i udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring, får mulighed for at blive sammen, indtil udlændingemyndighederne har afgjort, om de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt, og
- EF- og EØS-statsborgere og familiemedlemmer til disse, der er på besøg hos herboende ægtefæller, faste samlevende, kærestes/forlovede, forældre, børn og søskende.

For øvrige persongrupper vil forlængelse efter udlændingelovens § 4 b alene kunne ske, hvis der er tale om ekstraordinære omstændigheder, herunder i tilfælde af alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende reference eller dødsfald hos den herboende reference. Det er en forudsætning for at kunne få forlænget et ophold i Danmark efter udlændingelovens § 4 b, at der er tale om en pludselig opstået situation, som ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og at ansøgeren således ikke havde mulighed for at tilrettelægge visumopholdet herefter.

Det bemærkes, at det forlængede ophold alene giver ret til ophold i Danmark, og således ikke giver ret til ophold i de andre Schengenlande.

12. Praksis for visumpligtige familiemedlemmer til EU-statsborgere

Hvis en statsborger fra et andet EU-medlemsland skal rejse til Danmark f.eks. på et turistbesøg i Danmark, har den pågældende person – i henhold til EU-reglerne om fri bevægelighed – ret til at blive ledsaget af de nærmeste familiemedlemmer, også selv om familiemedlemmerne er statsborgere i et tredjeland. Dette skyldes, at de pågældende forudsættes at benytte retten til fri bevægelighed efter EU-reglerne.

Med nærmeste familiemedlemmer forstås i denne sammenhæng en ægtefælle, en registreret partner, børn eller ægtefællens/partnerens børn, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren, samt slægtninge i opstigende linje og ægtefællens/partnerens slægtninge i opstigende linje, som forsørges af unionsborgeren.

EU-statsborgerens medfølgende familiemedlemmer skal på sædvanlig vis – forudsat at familiemedlemmerne er statsborgere i et visumpligtigt land – indgive en visumansøgning ved en dansk repræsentation i udlandet.

En visumansøgning indgivet af et familiemedlem til en EU-statsborger behandles efter en hasteprocedure, ligesom der ikke skal betales gebyr og ikke stilles krav om rejsesygeforsikring på repræsentationen i forbindelse med indgivelse af en sådan visumansøgning. Der meddeles som udgangspunkt visum til visumansøgeren, medmindre ansøgeren udgør en trussel imod sikkerheden eller den offentlige orden eller sundhed.

Der henvises i øvrigt til direktiv (EF) nr. 38/2004 af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Bilag 1

Oversigt over visumpraksis ¹⁾

	Landegrupperne			Turistlandgruppen	Visum til særlige formål	
	Asyllandegruppen	Immigrationslandgruppen			Forretningsvisum	Kulturelle arrangementer
		Landegrupperne				
		Landegrupperne				
Kriterier for placering	Asylrelaterede	Høj grad af immigrationsrisiko	Immigrationsrisiko	Ingen immigrationsrisiko	Øget samhandel	Hensyn til udvikling af kulturelle arrangementer
Hvem kan få visum	Ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre	Alle med en nær reference ²⁾	Alle med reference	Alle	Alle med en forretningsreference	Alle, der skal deltage i et kulturelt arrangement
Indgående formodningsvurdering ³⁾	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja
Formodningsvurdering ⁴⁾	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja	Nej
Sikkerhedsstillelse	Nej	Ja ⁵⁾	Ja ⁵⁾	Nej	Nej	Nej
Helt ekstraordinære omstændigheder ⁶⁾	Ja	Ja	Ja	Ja		

Note 1: Notatet beskriver ikke praksis for bona fide visa, der udstedes direkte på de danske repræsentationer i udlandet.

Note 2: Ægtefæller, faste samlevende, børn uanset alder, forældre, kærestere og forlovede, søskende og disse ægtefæller, mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, der ønsker at rejse til Danmark med henblik på ferieophold, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt nært familiemedlem.

Note 3: Risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Note 4: Høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark, eller ansøgeren har tidligere udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark.

Note 5: Der skal ikke stilles økonomisk sikkerhedsstillelse for ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre.

Note 6: Helt ekstraordinære omstændigheder er f.eks., hvis den herboende reference lider af en livstruende sygdom eller er afgået ved døden. Der gives fortsat afslag på en ansøgning om visum, hvis der foreligger en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Der stilles ikke krav om økonomisk sikkerhedsstillelse ved helt ekstraordinære omstændigheder.

enten om et uafbrudt ophold eller om flere dage under forskellige ophold inden for det tidsrum, som visummet er gyldigt for, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til. En visumindehaver må således aldrig opholde sig på et visum i Danmark eller i Schengenområdet i mere end det antal dage, der er anført i denne rubrik, uanset hvilken gyldighedsperiode (jf. rubrik B), der er anført.

Såvel hele indrejsedagen som hele udrejsedagen tælles med i beregningen af, hvor mange dage visumindehaveren må opholde sig i Schengenområdet – dette uanset hvornår på dagen visumindehaveren ind- og udrejser.

Længden af et visums gyldighedsperiode går typisk ud over det antal dage, som visummet giver indehaveren ret til at opholde sig i Danmark eller i Schengenområdet. De ekstra dage giver visumindehaveren mulighed for – om nødvendigt – at ændre sin forventede afrejsedato fra hjemlandet med et par dage, uden at det samtidig betyder, at den pågældende kan opholde sig i Danmark eller i de øvrige medlemsstater i en kortere periode end det, som er ansøgt om og bevilget.

Rubrik E:

I rubrikken "UDSTEDT I" angives den by, hvor den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har udstedt visummet, er beliggende. I dette tilfælde Accra, Ghana.